

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.072 van 28 februari 2002
in de zaak A. 116.932/IX-3221.**

In zake : de NV VANDEN AVENNE,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. DE SCHRIJVER,
kantoor houdende te GENT,
Apostelhuizen 26R, bus 10

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse
Zaken, belast met Landbouw,
de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en
Leefmilieu,
2. het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedsel-
keten.

tussenkommende partijen :

1. de VZW BEMEFA,
2. de NV AVEVE,
3. de NV DANIS,
4. de NV VOEDERS DEBAILLIE,
5. de NV DE BRABANDER GEBROEDERS,
6. de BVBA VOEDERS DENYS,
7. de NV VOEDERS DEPRE,
8. de NV VOEDERS DICK,
9. de NV DUMOULIN,
10. de NV VOEDERS HUYS,
11. de NV VOEDERS LAUWERS,
12. de NV LEIEVOEDERS,
13. de NV VOEDERS SEURYNCK,
14. de NV O. VERDEGEM,
15. de NV VERSELE-LAGA,
16. de NV VOEDERS HANEKOP-MOLENS
VANHOLLEBEKE,
die woonplaats kiezen bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Graanmarkt 2.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV VANDEN AVENNE op 18 februari 2002
heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen
van de tenuitvoerlegging van :

"1. de beslissing van het ministerie van landbouw dd. 12 februari 2002 houdende vastlegging van een limiet van 50 ppb (50 µg/kg) die in aanmerking zal worden genomen voor de beoordeling van de resultaten van de analyses op sulfonamiden. Alle voeders van mijn verzoekster die niet zouden voldoen aan deze limiet zouden het verbod opgelegd krijgen om in de handel te brengen.

2. de beslissing dd. 14 februari 2002 van de crisiscoördinatiecél, aan verzoekster meegedeeld bij faxbericht dd. 15 februari 2002 om 17u45 uitgaande van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, waarbij een nieuwe normenmatrix wordt opgelegd".

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 18 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 2002 om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten L. DE SCHRIJVER en A. DECLERCQ, die verschijnen voor de verzoekende partij, van advocaat A. VASTERSAVENDTS die verschijnt voor de verwerende partijen, en van advocaat D. DE KEUSTER, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de VZW BEMEFA, de NV AVEVE, de NV DANIS, de NV VOEDERS DEBAILLIE, de NV DE BRABANDER GEBROEDERS, de BVBA VOEDERS DENYS, de NV VOEDERS DEPRE, de NV VOEDERS DICK, de NV DUMOULIN, de NV VOEDERS HUYS, de NV VOEDERS LAUWERS, de NV LEIEVOEDERS, de NV VOEDERS SEURYNCK, de NV O. VERDEGEM, de NV VERSELE-LAGA en de NV VOEDERS HANEKOP-MOLENS VANHOLLEBEKE met een verzoekschrift van 21 februari 2002 vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1.1.1. Overwegende dat de inspectie-generaal Grondstoffen en Verwerkte producten van het ministerie van Landbouw en Middenstand met een faxbericht op 12 februari 2002 om 11.54 u aan de verzoekende partij het volgende medegedeeld heeft:

"Betreft: Beoordeling resultaten analyses sulfonamiden.
Geachte heer Coucke,
Bij dezen kan ik u bevestigen dat, op basis van de detectielimiet die het Laboratorium van Gentbrugge (ROLG) kan toepassen, een limiet van 50 ppb (50 µg/kg voeder) in beschouwing zal worden genomen om te oordelen of een voeder al dan niet positief is. Deze limiet is van toepassing op alle typen voeders.";

1.1.2. Overwegende dat dezelfde dienst enkele minuten later, om 12.13 u aan de verzoekende partij een identiek faxbericht heeft doorgeseind met de bijkomende mededeling: "Indien u over bijkomende wetenschappelijke evidentie beschikt die deze limieten in vraag stellen, verzoek ik u deze informatie aan mij op te sturen";

1.1.3. Overwegende dat de verantwoordelijke van de CONSUM-Gegevensbank van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen op 15 februari 2002 om 17.54 u aan de verzoekende partij een faxbericht heeft gestuurd met de volgende mededeling:

"Geachte heer,
In antwoord op uw fax dd. 2002/02/15 kan ik u het volgende mededelen:
1. In bijlage vindt u een overzicht van de crisisactienormen die gisteren door de crisiscoördinatiecel werden goedgekeurd. Deze normen zullen gebruikt worden om vanaf morgen 2002/02/16 de certificatie van de voeders die een gunstige conclusie hebben, uit te voeren. Er zal U een overzicht verstuurd worden per mail van de resultaten van de 'certificatiemonsters' (gekend op 16h30; 2002/02/15) (nog deze namiddag). Ik wil er u op attent maken dat de buitendiensten van DG 4 de eigenlijke certificatie en vrijgave van negatief geteste partijen dienen uit te voeren.
2. (...)
3. De nieuwe productie zal eerst gedurende een bepaalde tijd moeten "gecertificeerd" worden met behulp van analyses; de termijn zal maandag in de crisisvergadering worden vastgelegd";

De bijlage bij die mededeling luidt als volgt:

"Bijlage :

A)

1)

Melkveevoeders
Legmeelvoeders

SOM <250 ppB EN Sulfamethoxypyridazine <50 ppB = NEGATIEF

Alle anderen = POSITIEF

2)

Varkensvoeders
Braadkipvoeders
Mestrundvoeders

SOM <500 ppB EN Sulfamethoxypyridazine <50 ppB = NEGATIEF

B) Resultaat weergave.

Sulfamethoxypyridazine	Sulfadiazine	SOM	Conclusie
Niet bepaald <50	Niet bepaald (<50)	Niet bepaald	Negatief
Resultaat ≥50 X1	Resultaat ≥50 X2	Resultaat $\Sigma = X1 + X2$	Legmeelvoeders <250 EN X1 <50 Negatief
			Varkensvoeders Braadkipvoeders Mestrundvoeders < 500 EN X1 < 50 Negatief

1.1.4. In geen van die mededelingen wordt aangegeven welke rechtsgrond de organen van de verwerende partij voor hun beslissing in aanmerking hebben genomen.

1.2.1. De verzoekende partij heeft op 15 februari 2002 aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, zetelend in kort geding, gevraagd om "de maatregelen zoals bevestigd bij faxbericht van 11.02 en 12.02.2002 van het Bestuur voor de Kwaliteit van de Grondstoffen en de Plantaardige sector, inhoudend dat geen enkel veevoeder het bedrijf van verzoekster mag verlaten zonder voorzien te zijn van een analyse-certificaat dat de afwezigheid van sulfanomiden attesteert, buiten werking te stellen (en om gemachtigd te worden) om niet-gemedicineerde mengvoeders te produceren, uit te leveren en te verhandelen overeenkomstig de voorwaarden van haar erkenning nr. aBE2117 van 20.09.2001".

1.2.2. Uit de beschikking van de voorzitter en uit de stukken voorgelegd door de verzoekende partij kan nuttig voor de onderhavige zaak opgemaakt worden enerzijds dat de beslissing van 11 februari 2002 het verbod bevatte om 'alle veevoerders (inclusief voor varkens en braadkippen) die geen sulfamiden mogen bevatten' uit het bedrijf te laten vertrekken indien ze niet vergezeld zouden zijn van een analyse-certificaat dat de afwezigheid aanduidt van sulfamiden en anderzijds dat de beslissing van 12 februari 2002 die aan de voorzitter is voorgelegd deze is vermeld sub 1.1.1. hiervoor. Er blijkt ook uit dat de voorzitter de sub 1.1.3. vermelde beslissing, bevattende de "crisisnormen" als een feitelijk gegeven in zijn beschikking betrokken heeft.

1.2.3. De voorzitter heeft bij beschikking van 19 februari 2002 uitspraak gedaan. Hij heeft de "maatregelen zoals bevestigd bij faxberichten van 11 en 12 februari 2002 van het Bestuur van de Kwaliteit van de Grondstoffen en de Plantaardige sector, inhoudend dat geen enkel veevoeder het bedrijf (...) mag verlaten zonder voorzien te zijn van een analyse-certificaat dat de afwezigheid van sulfamiden attesteert, buiten werking (gesteld)" voor de duur van 15 dagen of totdat de bevolen maatregel in een procedure ten gronde "bevestigd of hervormd wordt". Hij heeft de verzoekende partij ook gemachtigd om niet-gemedicineerde mengvoeders te produceren overeenkomstig de voorwaarden van haar erkenning.

2.1. Overwegende dat de verwerende partijen het belang van de verzoekende partij bij de onderhavige schorsingsvordering in vraag stellen doordat

de rechter in kortgeding de maatregelen die hier ter discussie staan reeds geschorst heeft en doordat de maatregelen die de rechter bevolen heeft blijven gelden totdat, desgevraagd, de rechtbank uitspraak zal gedaan hebben over de vordering ten gronde die bij haar zal worden ingesteld;

2.2.1. Overwegende dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk het eerste bestreden besluit buiten werking heeft gesteld; dat de verzoekende partij dus -binnen de grenzen van die beschikking- geen bijzondere controleattesten meer hoeft voor te leggen alvorens haar productie op de markt te brengen en dat de sulfanomidelimiet van 50 ppb niet meer bestaat; dat de verzoekende partij derhalve van dat besluit -de sub 1.1.1. en 1.1.2. vermelde beslissingen die samen het eerste voorwerp van de onderhavige vordering vormen- geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel meer kan ondervinden; dat trouwens dat besluit vervangen blijkt te zijn door de op 15 februari 2002 ter kennis van de verzoekende partij gebrachte beslissing van 14 februari 2002 van "de crisiscoördinatiecel" van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV), meer bepaald punt 1. waarbij aan de verzoekende partij nieuwe "crisisactienormen" worden opgelegd en dat het tweede voorwerp van de onderhavige vordering uitmaakt;

Overwegende dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg de verzoekende partij gemachtigd heeft om verder de gewone, niet-gemedicineerde, mengvoeders te produceren binnen de grenzen van haar erkenning; dat de verzoekende partij dan wel terecht aanvoert dat zij, bij de uitoefening van haar activiteit binnen die grenzen, nog altijd rekening moet houden met de zogenaamde crisisactienormen van 14 februari 2002;

2.2.2. Overwegende, wat de aard van die "crisisactienormen" betreft, dat de verzoekende partij die norm in verband brengt met de norm van 5 milligram per kg (5 ppm) die volgens haar voorheen toegelaten was; dat zij evenwel niet aantoont wanneer noch op grond van welk reglement haar die toelating gegeven is; dat de verwerende partij van haar kant het standpunt lijkt in te nemen dat die norm een tolerantie betreft op de nulnorm die door de Europese regelgeving is ingesteld -maar waarvan zij evenmin het bewijs levert- en dat het bestuur op basis van artikel 9, § 2, van het koninklijk besluit van 8 november 1998 betreffende de officiële controle op de stoffen bestemd voor dierlijke voeding, de bevoegdheid heeft om "passende maatregelen" te treffen wanneer, bij een controle van de bedrijven door de bevoegde

ambtenaren, het vermoeden bevestigd wordt dat die bedrijven "hun verplichtingen uit hoofde van de reglementaire voorschriften (niet) nakomen en dat de produkten die bestemd zijn om in het verkeer te worden gebracht (niet) aan de reglementaire eisen voldoen"; dat, zoals hoger aangestipt, in de mededeling van 15 februari 2002 helemaal geen verband gelegd is tussen de crisisactienorm en het evengenoemde artikel 9, § 2, terwijl zelfs kan betwijfeld worden of de verwerende partij in die bepaling een grondslag kan vinden om naar aanleiding van een controle aan een bedrijf strengere kwaliteitsnormen op te leggen;

Overwegende dat, op grond van de door de partijen voorgelegde gegevens, de Raad van State niet in staat is om uit te maken of er een reglementair voorschrift bestaat dat, voor sulfanomiden in mengvoeders, de nulnorm oplegt, of een reglement toelaat dat in bepaalde gevallen van die nulnorm kan afgeweken worden -in het algemeen of ten aanzien van bepaalde bedrijven-, en of die afwijking 5 ppm bedroeg;

2.2.3. Overwegende dat, aangezien geen van de partijen -ook niet ter terechtzitting- duidelijkheid heeft kunnen brengen in het precieze reglementair kader waarin de bestreden "crisisactienorm" gesitueerd kan worden, de Raad van State voor het onderzoek van de onderhavige vordering aanneemt dat de verwerende partij met het bestreden besluit van 14 februari 2002, de normen, die zij op grond van de bestaande reglementering moest toepassen, voor de verzoekende partij strenger heeft gemaakt door de toegelaten sulfamiden in gemengde voeders op de sub 1.1.3. vermelde maxima vast te stellen; dat aldus bezien zij belang heeft bij de vordering;

3. Overwegende dat het collectief verzoekschrift in tussenkomst ertoe strekt de vordering van de verzoekende partij te ondersteunen;

Overwegende dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij zich verzet tegen een maatregel die enkel aan haar is opgelegd; dat niet wordt aangetoond dat één van de tussenkomende partijen er een rechtstreeks persoonlijk belang bij heeft dat de bestreden beslissing geschorst wordt; dat de tussenkomst om die reden wordt verworpen;

4. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij hoogdringendheid kan worden besloten onder de drievoudige

voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak spoedeisend is, wat betekent dat een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure te laat zou komen om de realisatie van het aangevoerde nadeel nog te verhinderen;

5.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij de volgende uiteenzetting geeft van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel: de opgelegde normen zijn zo laag dat zij de facto haar voeders niet kan laten testen of tegenexpertises kan laten uitvoeren op stalen die in het rijkslaboratorium te Gent ontleed zijn; de normen zijn "nauwelijks of niet" haalbaar en dus zullen haar voeders als gecontamineerd worden beschouwd hoewel daarvoor geen wetenschappelijke basis bestaat; het blokkeren of stilleggen van haar productie, gekoppeld aan het afvoeren ter vernietiging van de voorraden, betekent voor haar "een ernstig en zwaarwichtig nadeel, zowel commercieel, socio-economisch als op het vlak van de rentabiliteit"; ook haar klanten worden, op grond van de bestreden maatregelen, getroffen met bedrijfsblokkeringen; door de steeds wijzigende houding van de verwerende partij kan zij geen normale bedrijfsvoering meer handhaven en de commerciële schade en het gezichtsverlies, veroorzaakt door normen die door hun onuitvoerbaarheid, hun arbitrair karakter en hun gebrek aan een aangetoond verband met de volksgezondheid onredelijk zijn, kan later zeker niet meer hersteld worden; het exploitatieverlies is niet te begroten maar is in ieder geval aanzienlijk en niet te reconstrueren;

5.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij de hoogdringendheid van haar vordering als volgt adstrueert: zij moet nu haar productie stil leggen want zij kan onmogelijk garanderen dat haar voeders de "irrealistische norm van 250 ppb en lager" kan halen; buitenlandse ondernemingen kunnen voort produceren en invoeren; met de steeds wisselende normering is een normale bedrijfsvoering niet meer mogelijk; als niet onverwijd een einde komt aan deze toestand, dan komt het voortbestaan van de onderneming in het gedrang; haar voorraden ($\pm$ 1 000 ton) zijn afgevoerd naar een opslagplaats met het oog op de vernietiging ervan waardoor een spoedige uitspraak zich opdringt; zij wordt in gebreke gesteld door haar klanten die steeds hogere schade-eisen zullen formuleren; de gehele bedrijfssector wordt naar de publieke opinie toe in een negatief daglicht gesteld door de overheid die de

relevantie van de concentraties van bepaalde stoffen op de volksgezondheid niet wil onderzoeken;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet wat volgt: in wezen verwijst de verzoekende partij naar financiële schade, hetgeen volgens de rechtspraak van de Raad van State geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel is; rekening houdende met de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg kan de verzoekende partij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen en is de zaak ook niet hoogdringend;

5.3.1. Overwegende dat, sinds de uitspraak van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, de verzoekende partij haar productie opnieuw mag opstarten, zowel wat de gewone mengvoeders als de gemedicineerde veevoeders betreft en dat het van haarzelf afhangt of de beschikking van de voorzitter ook nog na 15 dagen van kracht blijft; dat de bestreden beslissing wel tot gevolg kan hebben dat, vlugger dan voorheen, bepaalde producten in een niet-toegelaten hoeveelheid in het mengvoeder aangetroffen kunnen worden; dat dan de vraag rijst of het verhoogd risico dat de verzoekende partij aldus loopt, voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich kan brengen; dat daarvoor aangetoond moet worden dat het nadeel dat zij zal moeten ondergaan en dat niet volgt uit haar eigen vrijwillig handelen, haar verdere werking wezenlijk bezwaart;

Overwegende vooreerst dat niet uit het oog verloren mag worden dat de contaminatie door 'versleping' -de verzoekende partij geeft geen andere reden aan die aan de basis kan liggen van de overschrijding van de normen- het gevolg zal zijn van het handhaven, door de verzoekende partij, van het vrijwillig door haar gekozen productie procédé; dat de verzoekende partij op geen enkele wijze aantoont dat het stilleggen van de productie van de gemedicineerde veevoeders op dezelfde lijn als de mengvoeders, of het treffen van accuratere voorzorgsmaatregelen om contaminatie te voorkomen voor haar een onoverkomelijke hinderpaal vormt; dat zij zelfs in gebreke blijft aan te tonen in welke verhouding zij mengvoeders en gemedicineerde veevoeders produceert en welke invloed de volledige stopzetting van de productie van gemedicineerde veevoeders -de situatie die zij zich nu, naar eigen zeggen, vrijwillig heeft opgelegd- dreigt te hebben op haar werking en haar financiële resultaten;

Overwegende vervolgens dat de verzoekende partij ook geen gegevens verstrekt over de invloed die het naleven van de door de verwerende partij opgelegde normen op de werking van haar onderneming kan hebben wanneer zij, met haar huidig productie procédé en met een maximale inspanning om zich naar de geldende normen -die de voedselveiligheid beogen- te schikken, voort gemedicineerde veevoeders blijft produceren en daarbij sporadisch de gevolgen moet ondergaan van een overtreding van de betwiste normen; dat in ieder geval dit nadeel, wat zijn financieel aspect betreft, berekenbaar is en dus herstelbaar na een vernietigingsarrest terwijl de verzoekende partij ook niet aantoont dat een vernietigingsarrest het nadeel, wat zijn moreel aspect betreft, niet zal goedmaken; dat ook hier de vaststelling zich opdringt dat de verzoekende partij geen enkel cijfergegeven voorlegt dat toelaat een dergelijke ingreep op haar werkzaamheden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te beschouwen;

5.3.2. Overwegende dat de verwijzing naar het irrealistische karakter van de opgelegde norm, naar het onwetenschappelijk karakter ervan en naar de onmogelijkheid om tegenexpertises te doen geen betrekking heeft op een nadeel, maar op de onwettigheid of de opportuniteit van de bestreden beslissing;

5.3.3. Overwegende dat de verzoekende partij verwijst naar reeds doorgevoerde verrichtingen van afvoer van gecontamineerde voorraden met het oog op de vernietiging; dat evenwel, blijkens de chronologie van de gebeurtenissen, dat afvoeren niet het gevolg is van de beslissing van 14 februari 2002 die hier ter discussie staat, maar van de beslissingen van 11 en 12 februari 2002 waarover de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk zich uitgesproken heeft; dat bovendien een schorsing van tenuitvoerlegging slechts voor de toekomst geldt en derhalve een reeds geleden nadeel niet meer kan goedmaken;

5.3.4. Overwegende, wat betreft de impact van de bestreden beslissing op het klantenverloop, dat in redelijkheid aangenomen kan worden dat, aangezien de bestreden beslissing op zich slechts aanleiding moet zijn tot zeer tijdelijke productieonderbrekingen, de verzoekende partij in staat zal zijn om door een levering uit aangelegde voorraden de klanten continu te blijven bevoorraden; dat dan ook niet wordt ingezien waarom, wegens de bestreden maatregel, de verzoekende partij klanten zou verliezen of gezichtsverlies zou lijden; dat integendeel het niet onaannemelijk is dat de strenge beschermingsmaatregel een overtuigingselement is dat naar de klant toe kan worden gebruikt als een middel om de onderneming op te

waarden; dat, in de mate dat de verzoekende partij haar nadeel niet legt in het verlies van klanten, maar in het niet naleven van aangegane verbintenissen, zij een berekenbaar financieel nadeel inroept;

5.3.5. Overwegende, wat betreft het nadeel volgend uit bedrijfsblokkeringen bij klanten of berokkend aan het imago van de gehele bedrijfssector, dat voor de schorsing van de tenuitvoerlegging enkel rekening gehouden kan worden met het nadeel dat de verzoekende partij persoonlijk ondergaat;

5.4. Overwegende dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de bedreiging die haar, wegens de haar opgelegde 'crisisactienormen', boven het hoofd hangt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt dat de schorsing van de bestreden beslissing kan verantwoorden; dat in ieder geval, met het aldus geadstrueerde nadeel, er geen reden is om de zaak volgens de procedure bij hoogdringendheid te behandelen; dat de vordering tot schorsing om die reden verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de VZW BEMEFA, de NV AVEVE, de NV DANIS, de NV VOEDERS DEBAILLIE, de NV DE BRABANDER GEBROEDERS, de BVBA VOEDERS DENYS, de NV VOEDERS DEPRE, de NV VOEDERS DICK, de NV DUMOULIN, de NV VOEDERS HUYS, de NV VOEDERS LAUWERS, de NV LEIEVOEDERS, de NV VOEDERS SEURYNCK, de NV O. VERDEGEM, de NV VERSELELAGA en de NV VOEDERS HANEKOP-MOLENS VANHOLLEBEKE in het administratief kort geding bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomsten in de schorsingsprocedure, bepaald op 2000 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.